

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 387. Dit is de eerste van vier afleveringen over Milt Jackson, vibrafonist.

plaat 1

Howard McGhee Sextet: The talk of the town (George M. Cohan)
1/3 - 2:48 - Savoy SJL 2219

Milton Jackson is 1 januari 1923 in Detroit, Michigan, geboren, studeerde muziek aan de Michigan State University en snabbelde - voornamelijk op piano, o.a. met saxofonist Lucky Thompson. Hij oefende wat op vibrafoon, Dizzy Gillespie hoorde hem in 1945 en adviseerde Jackson naar New York te gaan. Hij deed dat en kon meteen bij Gillespie terecht zodat hij de beruchte toernee naar California in '46 meemaakte, die met Charlie Parker. Toen Gillespie terug in New York zijn big band formeerde bleef Jackson - tot na-jaar '47. In 1948 speelde hij in de kleine formatie van trompettist Howard McGhee, hij maakte daar opnamen mee zoals "The talk of the town" die u net hoorde, verder ook met Thelonious Monk en Tadd Dameron. In '49 volgde Jackson in de band van Woody Herman Terry Gibbs op, van 1950 t/m '52 speelde hij weer bij Dizzy Gillespie. Om daarna free-lance te gaan met o.a. Charlie Parker en Ben Webster, platen maken deed hij inmiddels op eigen naam, en dat bleef hij zeer frekvent doen nadat het Modern Jazz Quartet begin 1955 op hield alleen platen te maken en 'on the road' ging. Twintig jaar lang.

Voor Milt Jackson waren er twee vibrafonisten van betekenis: pionier Lionel Hampton, en Red Norvo die van huis uit xylofonist was en pas in '43 de vibrafoon ging gebruiken. Jackson begon als pure Bebopper, maar net als bij Charlie Parker was zijn spel doordrenkt met blues - ineenvloeiend tot een sublieme ballad-stijl. Milt Jackson was al in NOS Jazzgeschiedenis 227 te horen bij Gillespie 1946/47, en in deel 231 t/m 34. Bij Thelonious Monk 1948 + '51 zat hij in deel 247 en 343. Nu zijn we in februari 1948 en het Sextet van Howard McGhee met Jimmy Heath-baritonsaxofoon, Will Davis-piano, Percy Heath-bas, Joe Harris-drums. Dit is "Bass-C-Jam".

zelfde

Howard McGhee Sextet: Bass-C-Jam (Don Byas)
1/4 - 2:35 - idem

Dit is dezelfde Howard McGhee-formatie van de vorige geschiedenis-aflevering toen het over hem ging, ik liet toen drie stukken weg om ze hier voor Milt Jackson te gebruiken. Want deze "Bass-C-Jam" was een alternate take. Tenslotte: "Sweet and lovely".

- zelfde Howard McGhee Sextet: Sweet and lovely (Gus Arnheim)
1/laatste - 2:57 - idem
"Sweet and lovely" van Gus Arnheim, het Sextet van trompettist Howard McGhee in Chicago voor Vitacoustic, februari 1948. Jimmy Heath-baritonsaxofoon in de eerste twee stukken, Milt Jackson-vibrafoon, Will Davis-piano, Percy Heath-bas, Joe Harris-drums. In New York, acht maanden later, deed McGhee voor Blue Note een session met als co-leider Fats Navarro. Ernie Henry op altsaxofoon en Milt Jackson vooral als pianist. Zijn soli zijn in een soort vibrafoonstijl, maar niet zoals Lionel Hampton dat deed. De bassist is Curley Russell, op drums Kenny Clarke. Fats Navarro is de eerste, Howard McGhee de tweede trompetsolist in deze alternatieve take van een stuk dat ze samen maakten: "Double talk".
- plaat 2 Howard McGhee/Fats Navarro Bopet: Double talk (McGhee, Navarro)
B/3 - 5:34 - Blue Note BN 1531.
"Double talk". Nog een stuk, ^{opnieuw} ~~begin~~ begint Navarro, ook na de vibrafoonsolo van Jackson waarbij McGhee op piano begeleid. Van Fats Navarro: "Boperation".
- plaat 3 Howard McGhee/Fats Navarro Bopet: Boperation (Fats Navarro)
B/5 - 3:07 - Blue Note BN 1532
"Boperation". Het Howard McGhee/Fats Navarro Bopet voor Blue Note in NYC, 11 oktober 1948. Bij de trompettisten Ernie Henry-altsaxofoon, Milt Jackson-piano en vibrafoon, Curley Russell-bas, Kenny Clarke-drums. Voor Savoy deed Jackson op 23 februari 1949 een session met een septet, genoemd zijn 'New Sound Group', het was toen een tijdje mode om met een 'new sound' voor de dag te komen. Bij Jackson Bill Massey-trompet, Julius Watkins-hoorn, Billy Mitchell-tenorsaxofoon - dat nieuwe geluid dus. Plus Walter Bishop Jr piano, Nelson Boyd-bas, Roy Haynes-drums. Dit is "Hearing bells".
- plaat 4 Milt Jackson a/h New Sound Group: Hearing bells (Milt Jackson)
B/1 - 2:49 - Savoy MG 9022
"Hearing bells" van Milt Jackson. Voor Savoy in NYC, 23 februari 1949. Op 7 mei was hij gastsolist bij de band van Machito in de club Bop City. Van de radio-uitzending is één heel kort stukje bewaard gebleven: op het accoordschema van "I got rhythm":
"Boppin' the vibes".
- plaat 5 Machito a/h Orchestra with Milt Jackson: Boppin' the vibes (Milt Jackson)
A/laatste - 1:56 - Spotlite SPJ 138

Symphony Sid deed de afkondiging in Bop City, New York, op 7 mei 1949 toen Milt Jackson "Boppin' the vibes" had gespeeld met de band van Machito die de maraccas schudde, Jose Mangual op bongos, Luis Miranda-congas, Ubaldo Nieto-timbales. En de lead-trompet was Mario Bauza die ooit Dizzy Gillespie de basics van de Cubaanse muziek bijbracht. Als afsluiting nu een opname uit de tijd dat Jackson bij het orkest van Woody Herman speelde. Het stuk is van Isham Jones die er in 1936 als orkestleider mee ophield, opgevolgd werd door Woody Herman. Hij soleert als laatste, op altsaxofoon, voor hem trombonist Bill Harris en vibrafonist Milt Jackson. "Spain".

plaat 6 Woody Herman a/h Orchestra: Spain (Isham Jones)
B/2 - 3:06 - Capitol H 325

"Spain", Woody Herman and his Orchestra op 9 mei 1950 in NYC voor Capitol. 5 trompetten: Conte Condoli, Don Ferrara, Paul Cohen, Neal Hefti, die het arrangement gemaakt zal hebben, en Bernie Glow. 3 trombones: Eddie Bert, Bill Harris en Israel Dorn. 3 tenorsaxofoons: Bob Wise, Bob Graf en Al Cohn. Op baritonsaxofoon Marty Flax. Dave McKenna-piano, Milt Jackson-vibrafoon, Red Mitchell-bas, Sonny Igoe-drums. Leider Woody Herman speelde altsaxofoon. Volgende keer: 1951 en het kwartet dat aan de basis van 't Modern Jazz Quartet stond. Dit was NOS Jazzgeschiedenis 387, MdR.

0 0 0 0 0

NA 166 439

31:46

opn. 03.03.00